

DANH THÁNH ĐỨC CHÚA GIÊSU CỨU THOÁT

Một buổi sáng nơi thành phố Berlin (Tây Đức), lúc tôi đứng đợi xe buýt, một cô gái hành nghề mãi dâm tiến về phía chúng tôi. Trong nhóm người đợi xe, có mấy người đàn ông. Cô gái liền ồ ạt, có cử chỉ thiếu đoan trang để lôi kéo sự chú ý của mấy ông này. Thấy thế, tôi thăm thĩ cầu nguyện:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU, Chúa là Đấng Cứu Thế, xin hãy cứu thoát cô gái điếm này khỏi sự dữ!

Cô gái điếm tiến lại gần chỗ tôi đang ngồi. Tức khắc tôi lấy chiếc khăn tay, lau sạch mấy giọt nước trên chiếc ghế trống bên cạnh. Cô gái tỏ ra ngạc nhiên trước cử chỉ ân cần tế nhị và hỏi cho biết lý do sao tôi làm thế. Tôi đơn sơ trả lời:

- Để tránh cho cô khỏi bị dơ áo!

Cô gái càng ngạc nhiên hơn và nói:

- Tôi chưa hề gặp cử chỉ chăm sóc nào dễ thương như thế!

Tôi mỉm cười đáp:

- Đúng như vậy. Do đó mà trong cuộc sống, chúng ta thường bị cô đơn rất nhiều!

Cô gái điếm vừa trầm ngâm vừa đáp lại nhận xét của tôi:

- Đúng thế ..

Hai chúng tôi giữ im lặng một lúc, xong tôi gợi chuyện tiếp:

- Cô có biết Đức Chúa GIÊSU không?

Cô trả lời:

- Có phải "cái" mà người ta gọi là Chúa chúng ta không?

Tôi gật đầu:

- Phải. Chính là THIÊN CHÚA. Ngài vừa là THIÊN CHÚA của cô vừa là Đấng Cứu Độ của cô nữa. Ngài có thể cứu thoát cô.

Cô gái hỏi:

- Khi nào Ngài sẽ cứu tôi?

Tôi đáp:

- Không biết nữa. Cô có thể hỏi thẳng Chúa điều đó. Rồi cô cầu nguyện với Ngài. Thế nào Ngài cũng đến cứu cô!

Nghe tôi nói xong, cô gái đứng thẳng lên, hai tay chắp trước ngực, mắt nhắm lại và cầu nguyện lớn tiếng:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU, xin cứu con!

Rồi với thái độ hoài nghi, cô quay sang hỏi tôi:

- Như thế đủ chưa?

Tôi quả quyết:

- Bấy nhiêu đó đủ rồi. Từ nay cô cứ cầu nguyện thường xuyên như vậy. Thế nào Đức Chúa GIÊSU cũng đến và cứu thoát cô. Và nếu cô muốn chúng ta lại nói về Ngài, đây là số điện thoại của tôi. Cô có thể gọi bất cứ khi nào cô cần.

Chiếc xe buýt tôi đợi đang đến và chúng tôi từ giã nhau.

Những tháng ngày tiếp theo đó, tôi vẫn nhớ đến cô gái hành nghề buôn hương bán phấn và cầu nguyện cho cô. Cho đến một hôm, cô gái điện thoại cho tôi và tỏ ý muốn gặp tôi. Cô cũng nói là trong buổi gặp gỡ này, sẽ có thêm mấy người bạn của cô nữa. Và đúng như lời cô nói. Khi tôi đến nơi, có tất cả 5 cô gái điểm khác. Từ vài tháng nay, mỗi ngày họ gặp nhau để cùng nhau lập đi lập lại, trong vòng nửa tiếng đồng hồ, lời cầu nguyện:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU là Đấng Cứu Thế, xin Chúa đến cứu thoát chúng con.

Các cô gái đề nghị: cứ hai tuần một lần, tôi đến tham dự buổi gặp gỡ cầu nguyện với họ. Tôi chấp thuận.

Nhóm các cô gái hành nghề mãi dâm cứ thế tăng dần tới con số 27. Mỗi lần đến với họ, tôi dành ra khoảng thời gian ngắn để dạy giáo lý cho họ. Riêng họ, vẫn đều đặn gặp nhau và cùng nhau lập lại:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU là Đấng Cứu Thế, xin Chúa đến cứu thoát chúng con!

Hai năm sau, kể từ buổi gặp gỡ đầu tiên nơi trạm đợi xe buýt, hầu như tất cả nhóm 27 cô gái điểm đều trở lại với đời sống Công Giáo chân chính, xưng tội và tham dự Thánh Lễ.

Nhiều người tìm được việc làm đủ sống, nên từ bỏ nghề mãi dâm. Họ cũng lập gia đình đang hoàng theo nghi lễ Công Giáo, sinh con cái và sống đời sống vợ chồng gương mẫu, trong sự trung tín và chuyên chăm cầu nguyện. Một vài người trong nhóm còn theo cả khóa huấn luyện giảng viên giáo lý, để sau đó có thể chia sẻ cho người khác, kinh nghiệm gặp gỡ Chúa và trở về với Ngài.

... "Ta đã nói: Có cách nào để Ta đặt ngươi trong hàng con cái? Ta sẽ ban cho ngươi một miền đất hoan lạc làm phần gia nghiệp cao quý nhất giữa chư dân. Ta đã nói: ngươi sẽ gọi Ta: "Cha ơi!" Và ngươi sẽ không lìa xa Ta nữa. Thế nhưng, ngươi đàn bà thất trung với bạn mình làm sao, thì, hỡi nhà Israel, các ngươi cũng thất trung với Ta như vậy. Ngươi ta nghe tiếng kêu trên các đồi trọc: tiếng con cái Israel khóc lóc van nài, vì chúng đã đi trệch đường lối, đã bỏ quên THIÊN CHÚA của mình. Trở về đi, hỡi lũ con phản bội, Ta sẽ chữa lành tội phản bội của các ngươi! Nay chúng con đây, chúng con đến với Ngài, vì Ngài là THIÊN CHÚA của chúng con" (Giêrêmia 3,19-22).

(Lucien Verschave, "TÉMOINS SANS FRONTIÈRES", Editions du Lion de Juda, 1992, trang 187-188).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

